

ଅସିମିତା —

ସୋହାଗନ୍ଧ ଅଧିକାଞ୍ଚିନ ଆହାର

PLEASE

**UNDERLINE REMARK DAMAGE OR
ANY PAGE OR PICTURE**

CURZON HALL LIBRARY GUWAHATI

অগ্নি-শিখা ।

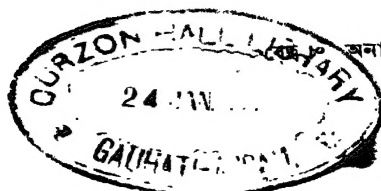
—:~::~~:—

মোহাম্মদ জমিকদ্দিন আহমদ

পুস্তক

নলবাৰী, কামৰূপ ।

শাঃনং—১৩৪৬

প্রকাশক :—
আজিজুর রহমান
নলবাৰী, কামৰূপ ।

প্রিন্টার :—
শ্রীবত্ৰকাস্ত ভট্টাচার্য
উমা প্রেছ, নলবাৰী ।

অৰ্পণ

দৃপ্ত, মদ যৌৱনৰ উগ্ৰ তেজ ধাব
নয় যাব তীব্ৰ গতি ধৰি
নিপ্লৱৰ ভয়ঙ্কৰ ৰুদ্ধ হাহাকাৰ
যাব বুকৈ উঠিছে গুমৰি ।

পাতনি

যোগ্যৰ ধৰণী ভোগ্য
যোগ্য জনে ধৰণীৰ লভে আলিঙ্গন ;
শিৰ নত নিষ্পেষিত,
পৰ—বশ্য মানৱৰ দীপ্তি চিৰ স্নান ।

বিদেশী শব্দৰ অৰ্থ

নাজাত—উদ্ধাৰ, মুক্তি [দুখ লাঞ্ছনাৰ পৰা]

লালত—অভিশাপ

গুলছাৰ—[গুল - ফুল] ফুলনি

নূহ—এজন পয়গম্বৰ। কোনো পণ্ডিতৰ মতে

বৈবস্বত মনু। তেওঁৰ দিনতেই মহা প্লাৱন ঘটিছিল।

আহাদ—একম্

জুলফিক্কাৰ—হজৰত মোহাম্মদৰ (দ) জোৰ্ণায়েক

হজৰত আলীৰ তৰোৱাল।

চিয়াখুন—কলাতেজ

পলিদ—মলযুক্ত

আকাদ—মুক্ত

ইনকুলাৰ জিন্দাবাদ—বিপ্লৱ স্থায়ী হওক

কাৰচাজী—বুদ্ধিমত্তা

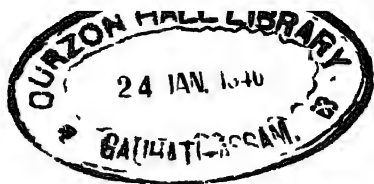
তাউছীতখত—গয়ৰ আসন

লঙ্কৰ—সৈন্য

গৰআবাদ—ব্যৱহাৰৰ অনুপযুক্ত, পতিত।

মাগযিৰাৎ—মৃত আত্মাৰ মুক্তিকামনা।

অগ্নি-শিখা

আরাহন

বাজিছে বণব ভেবী
উঠা, চঞ্চল তেজী হৃদয় বীৰ
শকতিৰ শিল বুকুে বান্ধি
উচ্চ কৰা শিব।

মানৱে মানৱ শাসি
উশ্বল কৰি চোৱা ঘটালে প্ৰমাদ।
'মুক্তি লাগে মানৱক'
দলিত আত্মাৰ আজি শুনা আৰ্ত্তনাদ।

অগ্নি-শিখা

শাসকৰ পদ তলে কৰি
বিবেকৰ চৈতন্যৰ বলিদান
পাৰিবা কৰিব বক্ষা মানৱ সন্মান ?
নোহোৱা কৰিব বক্ষা
আত্মাৰ আহুতি ধালি
জ্বলাব লাগিব আজি বিপ্লৱৰ বণশিখা ।

বিদ্যুতৰ সৰ্ব্বভেদী অগ্নিবাণ জুৰি
মুহূৰ্ণুহ আকাশৰ উদ্ভাপাত কৰি
কৰিব লাগিব ধ্বংস উন্নতৰ অভিমান
সফল নিশ্চয় হ'ব জন্মৰ কাৰণ—
মানৱ সন্মান ।

তুমি দুৰ্দ্ধাষা নৰ
উদগু তোমাৰ শক্তি, শাপ দুৰ্ণিবাৰ ;
অসত্যৰ বহুবংশ ধ্বংস হব
তয়ু কোপানলে ।
পৰি পদতলে
আশ্রয় মাগিব আহি
পুহু সেই কোবেচৰ দল
সত্যৰ জেউতি লয় হই জলমল ।
কব 'নবী তুমি সচা, সত্যৰ প্ৰচাৰক'
—সত্য চিৰন্তন সত্য,
অসত্যই মাতে মৰণক ।

অগ্নি-লিখা

উঠা উঠা হে জীৱন্ত
জীৱনক কৰা আশীৰ্বাদ
হ'ক শুভ নিবমল নিৰ্ম্মম আজাদ।
মানৱৰ শক্তি আছে—অফুৰন্ত জ্যোতি তাৰ,
প্ৰাণে প্ৰাণে প্ৰাণ আছে মৃত্যুহীন জীৱনৰ।

উন্মুক্ত আকাশতলে ধৰণীৰ বুকৈ
প্ৰত্যেক মানৱে এটি শক্তি কেন্দ্ৰ স্থান,
নোহে কোনো হীন তুচ্ছ
মানৱৰ স্বায়ত্ব সমান।
উচ্চ নীচ শাসকৰ ভণ্ডামীৰ পিছা মুখা
দুৰ্বলৰ ভয়ে দেখা মুৰ্খতাৰ যবনিকা।

আত্মাৰ মুকুতি আছে—অজ্ঞড় চেতন
দাসত্বক নিজে নিজে নকৰা বৰণ।

যৌৱনৰ আত্মবলি

দাসত্বৰ পদতলে কৰি
আত্মা শাসকৰ ভয়ে, কৃপা চহু ধৰি
তাবে তলে হে মহানুভৱ
নাভাবিবা বন্ধাপাব দীপ্তিময় মানৱ গৌৱৰ।

উঠা—

উঠা বগক্ষেত্ৰ নোহে শয়নৰ স্থান
বৰণৰ সময় নোহে

যোৰহাতে পাতিলোৱা শৃঙ্খল বন্ধন
শত্ৰুৰ বাহিণী দেখি নকৰিবা ভয়
ধূলি হব সন্মুখত উচ্চ হিমালয়।

অগ্নি-বিধা

...

...

...

ভীক তুমি

ভাবিছা নিজক তুচ্চ দুৰ্ব্বা তৃণ সম
দুৰ্ব্বা বলী দুৰ্ব্বা শ্রাম দুৰ্ব্বা মনোৰম ।

শত শত ধুমুহাৰ মহা আত্মতালন
স্থিৰ ভাৱে জয় কৰি শত উল্কাটন
ধবলীক কৰিছে শ্রামল

হে মানৱ,

নোহা ভীক নোহা তুচ্চ,—স্বাধীন নিৰ্ম্মল
ধবলীক কৰা আলিঙ্গন
জগতক কৰা শ্রাণময় কৰা শক্তিমান ;
গাব ধবলীয়ে পুহু সত্য শিৱ সুন্দৰৰ গান ।

—:~:—

যুক্তি কামী ।

জগতৰ এটিকোণে অকলে নিববে বহি
যাতনাৰ শত টু নত শিৰে থাকি সহি
বনপোৰা ভম্ ভম্ অনলে হৃদয় দহি
ভাৰিহানে কৰিবা উদ্ধাৰ

অগ্নি-লিখা

এই মহাজগতক বন্ধন শৃঙ্খল চিঙি
উচ্চ কাবাগাৰ গড় ধূলি সমকৰি ভাঙি
মুম্বুৰ ললাটত সঞ্জিবনী জ্যোতি দানি .
উদঘাটন কৰি দিবা মুক্তিৰ দুৱাৰ ?

আহা তেস্তে মুক্তিকামী নীৰৱ ধিয়ান এৰি
উচ্চৰবে বাছ তুলি গোঁৱৰ ছন্ধাৰ কৰি
দুব্ধক পদতলে দলি মৰিমুৰ কৰি
বন্ধাকৰা মানৱ সন্মান

নোহা তুমি হীন নীচ জগতৰ হেয় তুচ্চ
জগতৰ মাজে তব শিৰ হিম-গিৰি উচ্চ
বঞ্চিত দলিত কত শত শত মৃত মুৰ্চ
আছে সহি জ্বালা অপমান ।

পৰ বুলি জগতক নোৱাৰা কৰিব দূৰ
—জগতক বান্ধি আছে কূটমতি ইৰ্ষাতুৰ
তুমি সেই পাপ চক্ৰ কৰিব লাগিব চূৰ
গোবৰ উজ্জল তুমি মানৱ সম্ভান

শক্তিময়ী জগতৰ তুমিষে শক্তিৰ শিশু
সউ চোৱা জ্বলি গল মোহাম্মদ মুছাযিশু
প্ৰচণ্ড আঘাতে ভাঙি অধৰ্মৰ কাৰাগাৰ
বক্ষা কৰি মানৱৰ শক্তিৰ সম্ভান।

মানৱক যিটো দলে পৰাধীন কৰি ৰাখি
শাসনৰ দণ্ড লই কৰি ধৰনীক দাসী
মুষ্টিৰ খঞ্জৰাঘাতে দুৰ্বলক লুটি নাশি
কৰি আছে দিকে দিকে পৈশাচিক অত্যাচাৰ

অগ্নি-শিখা

জগাই মানৱ আত্মা সূপ্তা অন্তৰৰ শক্তি
অন্ধকাৰ নাশ কৰি জ্বালি নিৰ্বাপিত দীপ্তি
সমুদ্ৰ হেন্দোলে গাই বিপ্লৱৰ জয় গীতি
ধ্বংস কৰি সেই দল মটি পেলা হাহাকাৰ ।

জগতৰ এটি কোণে যদিও থাকিছা তুমি
নিৰ্য্যাতিতে আছে বীৰ তোমাৰ প্ৰতিচ্ছা গনি
শৃঙ্খল বন্ধনে পৰি অশ্রুবাৰি টুকি
সহায় বিচাৰি তব মুক্তি কামী বীৰ

তুমিতো নোহোৱা ক্ষুদ্ৰ নোহা তুচ্ছ হীন
জগত সীমাৰ মাজে তুমি সীমা হীন
আত্মাৰ মানৱ তুমি নোহা দুখী দীন
আত্মাহীন শিৰ-নত তুমি উচ্চ শিৰ ।

ধ্বংস কৰা নগ্ন অভিযান
বন্ধা কৰা গৌৰৱ সন্মান ॥

শক্তি ভিক্ষা ।

হে মোৰ মহান খোদা
যোৱনক কৰা আজি তুমি
স্নেহমাখা পুত আশীৰ্বাদ
লভিতাবে পৃথ্যৰ প্ৰাসাদ
দূৰ হ'ক যুগে যুগে ৰোৱা
—অব্যৰ্থ শক্তিৰ গাত লাগি থকা
পাপ পঙ্কিলতা
ছাফ হ'ক মামৰৰ ভাগ মলিনতা ।

অগ্নি-শিক্ষা

আমি যে য়ুৱক বীৰ ।

তেন্তে কয় হৃদয়ত নাই স্নেহ মায়া—

টুকিব নোৱাৰো কয়

ব্যথিতৰ দুখ দেখি দুখ অশ্রুণীৰ ।

মাগিছো তাৰেই ভিক্ষা

দিয়া সেই শক্তি

উদ্ধাৰ কৰিব পাৰো

বঞ্চিতৰ দলিতৰ চিৰ কাম্য মুক্তি ;

—দিব পাৰো ব্যথিতক বেথাৰ নাজাত

দুৰ্ভিক্ষ নিশ্চয় সবে হাজাৰ লাম্বত ;

—মহাশব্দে জ্বলি উঠা ডাউ ডাউ কৰি

গগন পবন ভেদি দিগন্ত আৱৰি

অত্যাচাৰ গহনৰ অগ্নি শিক্ষা ধৰি

দিব পাৰো এটি ফুকে জল সম কৰি ;

—নমস্কাৰ অগ্নিকুণ্ড

দিব পাবো কৰি গুলজাব

গগন বড়িন কৰি

ভাঙিব পাৰিম ঘোৰ ছুৰ্ণীতিৰ অন্ধকাৰ

হে মোৰ সত্যৰ খোদা

তাবেই ভিখাৰী আমি

—দিব পাবো সৰ্গোৰে কৰি অহঙ্কাৰ

পৰিচয় সত্যময় সুলভ মানৱৰ।

উঠা বীৰ শক্তিৰ নন্দন ।

উঠা বীৰ

সধাৰি অমোঘ শক্তি দৃষ্টি কৰা স্থিৰ
ছুকুৰা যোৱনৰ নব অভিমান
বিপ্লৱৰ অগনিৰে পূৰ্ণ হ'ক গগন পবন
ধ্বংস হ'ক অত্যাচাৰী শাসক বৰ্গৰ
স্বার্থ পৰ ত্ৰুৰ নীচ দুৰ্দাস্ত দুৰ্বাৰ

অদম তোমাৰ শক্তি

সঙ্গীতৰ সৌৰ্য্য বীৰ্য্য বক্তৃতাৰ যুক্তি

নোহা পৰাজয়

অব্যৰ্থ অশনি তযু বিক্ৰম দুৰ্জয় ।

হবা কিয় মলিন বিবস

মানৱ সভাৰ মাজে

নীচ হীন ভাবে ঘোষি আত্মাৰ কুশল ।

যৌৱনক নিজে কিয় দিবা অপমান

নোহে ইটো পুৰুষৰ ক্ষমাৰ কাৰণ ।

তুমি কি শক্তি হীন

হবা কিয় পৰদাস পৰৰ অধীন ?

তোমাৰতো বক্তৃতা আছে বুদ্ধি আছে

আছে আৰু বিবেক বিচাৰ

কিয় তেস্তে পৰাধীন বুলি

নিজে নিজে কৰিবা স্বীকাৰ !

অগ্নি-শিখা।

নোৱাৰিবা কিয় তুমি নিজে
অত্যাচাৰী মদাক্ষক দেখুৱাব পথ
শত্ৰুৰ কল্পনা ভাঙি
চলোৱা তুফান আজি অভিযান বথ।

শক্তি হীন দৰে
কৰা যদি সমর্থন
কৰা যদি নিশ্চয় স্বীকাৰ
অত্যাচাৰী বঞ্চকৰ নতশিৰে শত অত্যাচাৰ,
পাপী তুমি—
শত শত অভিশাপ পৰিব শিৰত
জানিবা তোমাৰ তেনে হীন জীৱনত।

কাল নাই কান্দিবৰ
চিন্তকৰা বন্দীঘৰ শৃঙ্গল বন্ধন
ক্ৰন্দনে নাৰীক শোভে
সঙ্গী তব দীৰ্ঘ্য পৰাক্ৰম।

বিদ্রোহৰ অগ্নি জালি

ধ্বংস কৰা যত অত্যাচাৰী

নোশোভে তুমিয়ে হোৱা

পৰৰ ইচ্ছাৰ দাস ভীক নাম ধৰি।

মচিপেলা মলিনৰ মনৰ মামৰ

সিহঁতো উজ্জ্বল হ'ক

লভোক মধুৰ জ্ঞান সত্য মানৱৰ

তোমাৰ জ্যোতিৰে জ্বলা

শত শত নিৰ্বাপিত বাতি

ধৰনীত পাত কৰা পুহু, নতুন দীপিতি।

আছে শুনা মুক্তিৰ আহ্বান

উঠা বীৰ শক্তিৰ নন্দন।

— — :: — —

পাপ ।

সউ চোৱা গৰ্বিতৰ বক্তৃতা বঙা আখি
দুৰ্বলৰ বক্ষ চিৰি হাতে খুন মাখি
নৰ বক্তৃতা পিপাসাত হই উনমাদ
মেদিনী কম্পিত কৰি গৰ্জি মেঘনাদ
দৃঢ় বাহু ফিতে কৰি ভীম আশ্বালন
দৃঢ় মুষ্টি তৰকাৰী কৰিছে নৰ্ত্তন ।
সউ চোৱা সউ চোৱা যায় আগ বাঢ়ি
ক্ষমা নাই দুৰ্বলক ব্ৰহ্ম ব্ৰপ খৰি ।

সউ চোৱা নীচ হীন দুৰ্বল দুৰ্বোধ
হীনতাৰ বশ হৈ নিজে নিজে মানিছে প্ৰবোধ
অত্যাচাৰী সমীপত নতশিৰে শত অত্যাচাৰ
শাসনৰ কুট চক্ৰ গ্ৰাস্য বুলি কৰিছে স্বীকাৰ ।
ভীকতাৰ শিক্ষা দিলে মানৱ জাতিক
পুকুৰ পামৰ সবে পাপৰ প্ৰতিক ।
মুক্তি নাই শান্তি নাই আজি মানৱৰ
কলঙ্কেৰে পূৰ হ'ল জেউতি ধৰাৰ ।

সউ চোৱা দলে দলে মানৱ দানৱ
পৃথিৱী শ্মশান কৰি উলঙ্গ তাণ্ডৱ
অসত্যৰ হকে যুজি কৰি প্ৰাণ পন
অধৰ্ম্মক কৰিলে বৰণ ।
আৰ্ত্তৰ ত্ৰন্দন উঠে গুমধি গুমধি
আগত জহুদে নাচে অটুহাস কৰি
সউ শুনা—আকাশত উঠে প্ৰতিধ্বনি
হাহাকাৰ কৰি উঠে অসত্যৰ বাণী ॥

অগ্নি-লিখা

সউ চোরা—ভিকতাই যুরকক ধৰিছে সাবটি
হীন মায়া মোহে আহি কৰিছে কাকুতি
মুক্তি নাই কথা নাই নিজে নিজে হল অচেতন
হাত পাতি নিজে ললে শৃঙ্খল বন্ধন
নির্বাক, নিৰ্বোধ সম বল থিয় হৈ
প্রতারক বধকক প্রভু বুলি কৈ
হানিকৰি গৰ্বময়ী শক্তির সম্মান
মানয় শক্তিক দিলে চোরা অপমান ।

অশান্ত

অশান্ত ধুমুহা ঘোৰ

আহা আজি মেঘমল্লৈ নামি

হব্ হব্ বন্ বন্ আকাশৰ বুকু ভাঙি
কৰা পাত ধৰণীত বিজুলিৰ চোকা দৃষ্টি
অব্যৰ্থ বজ্জৰ বাণে ধ্বংস কৰা পাপ সৃষ্টি।
মুহুমূহঃ আক্ষালনে ঘূৰি পাক তুলি
দেখুৱা তাণ্ডৱ বন্ধু আভৰণ খুলি।

অগ্নি-জিহ্বা

পবোক মুচৰি ভাঙি বৃক্ষ শিৱ জটা
নাশ হ'ক একেলগে সৰ্প বিষ লটা ।
শিলাবৃষ্টি মহাশব্দে হ'ক ধাৰাসাৰ
উচ্চ অট্টালিকা ভাঙি হ'ক চূৰমাৰ ।
উঠক নুহৰ মন্ত প্ৰলয় প্লাৱণ
ধৰিত্ৰী হওক পুত্ন জলত মগন ।
ধুই য'ক যত পাপ যত ব্যাভিচাৰ
পুঞ্জিকৃত মলি যত মিথ্যা অবিচাৰ
নুহৰ ডিঙাত চৰি সত্যৰ সাধকে
ধৰাতল কৰিব আবাদ
উঠিব সত্যৰ ধ্বনি 'আহাদ—আহাদ' ।
শ্যামল শস্যেৰে হই নদন বদন
ধৰণী সাজিব পুত্ন ফুলৰ বাগান ।

অগ্নি-শিখা

আহা বন্ধু মেঘ মল্লৈ নামি
হে অশান্ত, হে উভ্রান্ত আকাশৰ বুক ভাঙি
অশান্ত বন্ধুৱে তয়ু কৰিছো অহ্ৰান
চলোৱা চলোৱা বেগে ধ্বংস অভিযান।
হে সমুদ্ৰ

ৰুদ্ধ বন্ধু মোৰ
দেখি তোৰ
ভোল যাওঁ, নৃত্য খেলা মুক্ত গোৰৱৰ।
উৎফুল্ল স্বাধীন বুকু পুলক চঞ্চল
দুৰ্জয় লহৰী মালা হান্ত খল্ খল্
হিয়া ভৰা

মুক্ত কৰা
শুনি আছে গোৱৰ ৰোৱৰ গীতবোল
কি কল্লোল
কি হিল্লোল!

হে মুক্ত স্বাধীন সিন্ধু হে অশান্ত বীৰ
চলা' তোৰ অভিমান অশান্ত অস্থিৰ।

অগ্নি-জিহ্বা

যুগ যুগ ধৰি
কাল কাল জুৰি
আমিও অশান্ত বন্ধু গাম তোৰে বিজয়ৰ গান
আমিও উদাৰ মুক্ত জয়ী শক্তিমান।

—•••—

বিদ্রোহী ।

বিদ্রোহী আমি নব
হাতে লই ত্রিশূল খঞ্জৰ
চূৰ্ণ কৰি শাসনৰ বন্ধ বাৰাগাৰ
ভগ্ন কৰি অশুৰৰ সজা দৰবাৰ
ধৰাতল কৰি তল মল
কৰিম আন্ধাৰ নাশি জ্যোতি জলমল ।

অগ্নি-শিখা

যমৰ ছৱাৰ ভাঙি শক্তি শিখা লই
জ্বলাম দলিত শক্তি সুপ্ত অচেতন
উদ্ধাৰিম মৃত্যুহীন নৰ-নাৰায়ণ।

মানৱৰ হেতু এই বিশালিনী ধৰা
মানৱে কৰিব ভোগ স্বৰ্গ সুখা জৰা
—অত্যাচাৰী লব কিয় মুষ্টিবদ্ধ কৰি
কিয় প্ৰচাৰিব এনে নগ্ন ব্যভিচাৰী।

স্বাৰ্থলেহী শাসকৰ
সৃষ্টিকৰা নাৰকীয় বন্ধ কাৰাগাৰ
মানৱৰ দীপ্তশক্তি নাশি—
স্তম্বে স্তম্বে স্তম্ভিকৃত নীতি শাস্ত্ৰ ৰাশি
ভষ্ম কৰি অগনিৰে
চতিয়াম সৰ্ব্বগ্ৰাসী কাল নদী নীৰে
চিহ্ন মানো নেৰিম ধৰাত
শাস্ত্ৰকাৰ শাসকৰ ভষ্ম হব আশাৰ ললাট

বশ নোহে মুক্ত এই সৃষ্টি মানৱৰ
ব্যভিচাৰী অন্ধ ভণ্ড গুণ্ডা নৈতিকৰ
ঘোষে যদি সত্য বেদ সত্যৰ কোৰাণ
মানৱৰ স্বাধীনতা গান,

কয় যদি —“মানৱ স্বাধীন সদা নোহে পৰাধীন
মানৱ আত্মাৰ সৃষ্টি নোহে আত্মাহীন,
মানৱ সত্যৰ দাস শক্তিৰ নন্দন।
পৰাধীন শাসনৰ শৃঙ্খল বন্ধন
লব যেয়ে শিৰ পাতি অমানৱী পাপ
তাৰে শিৰে ভগবানে দিব অভিশাপ।”

আমিও সেই মুক্তি বাণী কৰিম প্ৰচাৰ
সেই—ধৰ্ম পতাকাৰ তলে
আমি চিৰ—গোলাম—উদাৰ।

অগ্নি-শিখা

বশ কৰি শাসক দানৱ

ৰক্ষা কৰি আত্মাৰ মানৱ

ভাঙি কাৰাগাৰ

দেখুৱাম জগতক বিপুল পোহৰ।

বিদ্ৰোহৰ কালানল উঠিছে গুমৰি

—ভয় কৰি পুৰি দিব আপদ ভঞ্জাল

কৰিব ভাৰন্ত পুত্ৰ শস্ত্ৰৰ শ্যামল।

উচ্চতম হিমালয় গুৰু পৰ্বতৰ

তাকো ভাঙি বৈ যায় শব্দে হৰ্-হৰ্-

তৰঙ্গ চঞ্চল প্ৰাণে ব্ৰহ্ম-সিদ্ধু বৰ

অদম বিদ্ৰোহ শক্তি সত্য সাধকৰ।

সমুদ্ৰ উপৰি পৰে কৰি অটুৰোল

ইথে—বিদ্ৰোহ উল্লাহে ভবা উন্মাদ হাঁহিৰোল

—মৃত্যু বৰি

সাধ্যকাৰ ধৰিব আগুৰি।

শক্তিমন্ত বীৰ আমি মানৱ সন্তান
সৃষ্টি কৰি বিজ্ঞোহৰ অগ্নিময় বজ্ৰৰ তুফান
ভণ্ডামিৰ ধৰা পুৰি কৰি চাবখাৰ
সত্যধৰ্ম স্বাধীনতা কৰিম প্ৰচাৰ।
অধৰ্মৰ পুৰোহিত শাস্ত্ৰকাৰ দলে দলে
লুটিখাই সেৱালব সত্যৰ পদতলে।
আমি মুক্ত চিৰ শক্তিমান
সত্যৰ পূজাৰী আমি আত্মায় মানৱ সন্তান।

—:~:—

যৌৱনৰ অভিযান ।

আহা বীৰ—

মচি দিয়া ব্যথিতৰ ব্যথা অশ্রুণীৰ

সউ চোৱা—

শত শত নৰ-নাৰী সন্মুখত কৰিছে ক্ৰন্দন

অত্যাচাৰী ব্যভিচাৰী কৰিছে লুণ্ঠন

সৰ্ব্বগ্ৰাসী কৰিছে পীড়ণ ।

—সম্মুখত দেখি এই নগ্ন অত্যাচার
নকবিলে তাৰ প্ৰতিকাৰ
ইকি নোহে পাপ,
যৌৱনৰ প্ৰতি ইয়ে
দেৱ দুৰ্ব্বাষাৰ মহা অভিশাপ ।

তেজোমন্ত তুমি বীৰ,
ভিক্তাক দিয়া বিসৰ্জন,
হোৱা স্থিৰ
অচঞ্চল শিলাময় হিমাচল সম
হোৱা হিম হোৱা জড় নিৰ্ম্মল নিৰ্ম্মম ।
নিজৰ অস্থিৰে লই ইন্দ্রবজ্ৰ গঢ়ি
উঠা হুহুকাৰি
প্ৰচণ্ড ধুমুহা সম যোৱা বীৰ চলি
অত্যাচাৰী ব্যভিচাৰী পদতলে দলি ।

অগ্নি-শিখা

পাহাৰ সমুদ্ৰ ভূমি কৰি একাকাৰ

চুৰু কৰা তব অভিযান

যৌৱনৰ জয় ববে

নিনাদিত হ'ক শূণ্য গগন পবন।

মৃত্যুৰ বিকট ভঙ্গী শত্ৰুৰ কামান

নোৱাৰে কৰিব ৰোধ শক্তি অদম।

দিয়া নাই বিধি বিধাতাই

—অকাৰণে সৰ্বদায়

প্ৰবঞ্চনা কৰি শ্বাসি চলে স্নুকৌশলে

অত্যাচাৰ দলে

ধৰোক জীৱন ;

—নিৰ্ম্মল দুৰ্ব্বল সবে সহি উৎপীড়ন

যুগে যুগে ৰই য'ক নিশ্চিন্ত মলিন

পদলেহী নিৰ্ধ্যাতিত চিৰদিন হীন।

নোহে ই বিধান,
হোৱা বীৰ নিপ্পাপ নিৰ্দ্দয়
কৰা বুকু পাষণ কঠিন—এৰা মৃত্যু ভয়
বিজোহৰ অগনিৰে জ্বলোৱা কামান
তোমাৰ হাততে হ'ব শাসকে শাসন।

কৰা পাত ধৰণীত কিৰণ উজ্জল
হ'ক জলমল
দলিত মন্দিত যত তুচ্ছ তৃণ প্ৰায়
লভিব নতুন প্ৰাণ হ'ব শক্তিময়।

হে বিজোহী বীৰ
দৃষ্টি কৰা স্থিৰ
জ্বলোক ভৈৰৱ শিখা মহা শব্দ কৰি
জ্বলি য'ক ভয় হ'ক অত্যাচাৰী যোগ ভঙ্গ কাৰী।

অগ্নি-শিখা

কৰা অহঙ্কাৰ
মানৱ সত্যৰ মূৰ্ত্তি দুৰ্দম উদাৰ,
বজ্ৰ অশনিৰে গঢ়া বক্তৃতা যৌৱন।
—চুৰু কৰা বিপ্লৱৰ নব অভিযান
বিদ্রোহৰ অগ্নি বাষ্পে
শান্তি বাৰি কৰিব বৰ্ষণ

—:০:—

যৌৱন প্ৰলাপ ।

যৌৱন,
শক্তিময় হে মোৰ যৌৱন
হবি কিয় গ্লান
মোৰ বুকুে সাজি আজি ভীকৰ ভৱন ?
ভীক সম টুকি অশ্ৰুবাৰি
হবি কিয় নিস্তেজ নিৰ্বাক
দুৰ্বল নিৰ্বোধ সম প্ৰহিল নাপাক ?
দলিত তৃণৰ প্ৰায়
সবি কিয় যত অপমান যতেক অগ্নায় ?

অগ্নি-জিহ্বা

...

...

...

নাই ভয় ভয় নাই তুমি মোৰ গোবৰ যৌৱন
শক্তিৰ তেজেৰে 'ববে' কৰিছে সৃজন
—গঢ়িছে অশনি বজ্ৰ অস্ত্ৰ তীক্ষ্ণতম
অসত্যৰ অধৰ্মৰ অভিশাপ কৰিব খণ্ডন।
কধিব লাগিব আমি

সৰ্বনাশী

শিৱৰ প্ৰলয় জাগা তাণ্ডৱ নৰ্ত্তন
কৰিব লাগিব ভয়
অত্যাচাৰী কামোদ্গাদ বতিৰ মদন।
উদ্ভাস্ত সমুদ্ৰে দৃঢ় বাহু আলিঙ্গনে
বন্ধিছে ভূমিৰ ভাৰ্য্যা স্নেহ স্নবেষ্টনে
আমি সেই হেন্দোলিত সমুদ্ৰৰ গতি
কৰিম ধৰণী বন্ধা

প্ৰচণ্ড ধুমুহা লই নিজে বুকু পাতি।

উলঙ্গ অশনি হানি মেঘমন্ত্ৰে কৰি হাহাকাৰ
ধ্বংস কৰি ব্যভিচাৰ পাপ অত্যাচাৰ
শাস্তিৰ সলিল বিন্দু কৰিম ববষ
জগতে লভিব প্ৰাণ শ্ৰামল শৰস ।

হম স্থি়া অচল অটল
—পাষণ-তুষাৰ-ভীম-দৃঢ়-হিমাচল
শত শত বজ্জাঘাত
শত শত অত্যাচাৰ লম শিৰোপৰি
তুৰ্কলক নিশ্চলক বাধিম আবৰি ।

অগ্নি-শিখা

হাতে লই জুল ফিকার আলীৰ খঞ্জৰ
জয় কৰি বীৰোন্মাদে দুৰ্জ্জয় খয়বৰ,
বুকুচিৰি কলিজাৰ কাড়ি চিয়া খুন
পলিদ দুৰ্গুণ

নাশ কৰি ত্ৰুৰ চয়তান
বোৱাম শাস্তিৰ নদী বব চিৰন্তন।

গৰলে কটক ৰচি
ফুলাম গোলাপ পুষ্প মধু আগমনে
কাননে কাননে।

অনন্ত নাগেৰে কৰি সমুদ্ৰ মগ্নন
হলাহল সুখাভাণ্ড কৰি উত্তোলন
কৰিম অমৰ যত সত্যৰ দেৱতা
মাশ কৰি অমুবৰ পাপ বৰ্ধৰতা

মুক্ত আমি স্বাধীন আজাদ
কবি মহানাদ
দাসত্ব শৃঙ্খল চিড়ি,
ভাঙি কাৰাগাৰ
জগতত কৰিম প্ৰচাৰ
আমি যে স্বাধীন দীপ্ত শক্তি আমাৰ ।
গাওঁ আজি যৌৱনৰ গান
যুৱক সবাবো শ্ৰেষ্ঠ-চিৰ-মহিয়ান ।

সমৰ ক্ষেত্ৰ ।

(১)

আগুৱা আগুৱা সৈনিক বীৰ এই যে সমৰ ক্ষেত্ৰ
শত্ৰুৰ হাতত জ্বলিছে কামান চোৱা মেলি দীপ্ত নেত্ৰ
চোৱা বগভূমি ৰক্তে ডুবাই হাজাৰ হাজাৰ জনে
স্বদেশৰ হেতু শত্ৰুৰ হাতত হেৰালে নিজৰ প্ৰাণে !
গৰজে আকট গুৰু গুৰু কপাই সমৰ ক্ষেত্ৰ
বিকট শব্দে প্ৰলয় সমাধি ; মেলি চোৱা ৰোষনেত্ৰ ।

(২)

নাই আক তোৰ সময় নাই
জ্বলিল শত্ৰুৰ হাতৰ কামান
মুহূৰ্ত্ত সময় থাকোতে চাই।
যি ফেৰা বাকী আজিও দেখিছ
এতিয়াই হব সকলো ধ্বংস
আজিও তোৰ যে প্ৰলয় মিলিব
নাশ হল যেনে স্নেহৰ বংশ।

বন্দীশালত কান্দিব লাগিছে
অশ্রু পেলাই স্নেহৰ মাতৃ
পদ দলনত দলিত মৰ্দ্দিত
চোৱ হেৰা সউ আপোন ভাতৃ।

স্নেহ মায়া যদি আছে হৃদয়ত
জ্বলিছে কামান নাথাকি বই
গুমৰি উঠোক তোৰ ও হাতত
বান্ধসক আজি বিনাশ কই।

(৩)

বলা আগবাড়ি আগবাড়ি বলা
পিচ ঘূৰি চাব সময় নাই
সকলো খিনিয়ে যাব শেষ হই
ক্ষণেক মাথোন থাকিলে চাই।

বণত পৰিছে আপোনাৰ কোন
বিচাৰ কৰিব সময় নাই
চকুপানী টুকি শোক কৰিবৰ
সমৰৰ এই নহয় ঠাই।

মায়া মোহ যত কাটি কৰি থৈ
কৰ্তব্যৰ পণ কৰা স্থিৰ
জীৱন মৰণ নাভাবিবা একো
কৰা সমৰৰ উচ্চ শিৰ।

বলা আগবাড়ি আগবাড়ি বলা
পিচ ঘূৰি চাব সময় নাই
মায়া-মোহ-আশা-শোক কৰিবৰ
সমৰৰ এই নহয় ঠাই।

সত্যগ্রহী ।

আমি যে মুক্ত আমি যে স্বাধীন
নহুঁ পৰব ইচ্ছা-দাস
পৰাধীনতার শৃঙ্খল চিড়ি
নিশ্চয় কৰিম দাসত্ব নাশ ।

অত্যাচারীয়ে জীবন আমার
কৰিব খুজিছে হেয় তুচ্ছ
আমিও দেখাম জগত সভাত
আমারো নিচান গোবর উচ্চ ।

দেশৰ দুৰ্গতি মচিম নিশ্চয়
আৰ্জুনৰ মচিম ক্লেশ
অত্যাচাৰৰ পাপৰ জাবৰ
সাৰি ধুই মচি কৰিম শেষ ।

শত্ৰুৰ হাতত কামানে যেতিয়া
গুমৰি উঠিব হুঙ্কাৰ কৰি
বুকু পাতি ধৰি যমৰূপী জুই
দিম হিম যেন শীতল কৰি ।

অগ্নিৰ শত্ৰু হব মাটিসম
আমাৰ হাতৰে পৰশ লভি
দলিত জনকো ধৰিব সাবটি
হুয়ো নব ভাৱে উঠিব শোভি

— o : * : o —

মুণ্য জীৱন ।

(ক)

আৰ্হুজনৰ আৰ্হুনাদত
নলৰিছে যাৰ পাৰাণ হিয়া
অত্যাচাৰৰ ডাবাগ্নিতে
মন প্ৰাণ যাৰ ভস্ম হোৱা,

যাৰ হৃদয়ত যুক্তি যুক্তৰ
বিচাৰ সক্ষম অস্তৰ নাই
কটায় জীৱন ভোগ বিলাসৰ
মদ নিচাতেই মত্ত হৈ।

সিঞ্জেই পাৰে দেশ দ্ৰোহীতাক
মনৰ মাজত আশ্ৰয় দিব
সিঞ্জেই পাৰে ভোগৰ আশাত
পৰাধীনতাক শিৰত লব।

(২)

যাৰ হৃদয়ত স্বদেশ প্ৰেমৰ
অগ্নি জিখাৰ সঞ্চাৰ নাই
অত্যাচাৰীৰ গুণ গানকে
যি জনে সদায় থাকিছে গাই ;

অগ্নি-শিখা।

পৰাধীনতাৰ ছোঁচত যি জনে
জীৱন কটায়ো লভিছে সুখ
পৰৰ ভৰিৰ তলত মূৰ থৈ
যি জনে বিচাৰে ভৰাব মুখ

সি জনে নাপায় বিচাৰি কাহানি
নিজ জীৱনৰ কৰ্ত্তব্য হাৰায়
সেই জীৱনেই নীচ হীন অতি
সেই জীৱনেই ঘৃণ্য হয়।

কামাল আতাতুৰ্ক ।

তুনিয়া উপৰি শোকৰ দৰিয়া
—নয়নে নয়নে বেথাৰ নীৰ
দিন ছপৰতে সন্ধিয়া নাহোতে
ক'ত লুকালানো তুৰকী বীৰ !

... ..

নোহা মাথো তুমি তুৰস্কদেশৰ
ওৰে জগতৰ আছিল। তুমি
নোহা মাথোৰজা নোহামাথো বীৰ
যুগ আদৰ্শৰ বিকাশ তুমি ।

... ..

যেতিয়া আন্ধাৰে ঢাকিলে ধৰণী
তেতিয়াই জ্যোতি কৰিল। পাত
বাহুৱে যেতিয়া গ্রাসিব খুজিলে
অগ্নিৰ কবচ পিঙ্গিলো গাত ।

অগ্নি-শিখা

... ..

দলিয়াই দিলা অমানবোচিত
পৰাধীনতাৰ কালিমা পাপ
ত্যাগ বীৰত্বেৰে ধৈৰ্য্য সাহসেৰে
মচিলা জাতিৰ দৈবৰ শাপ ।

... ..

জাতিৰ শক্তি দলিত হলেও
মৃত্যুৰ বুকত নহয় লীন .
নেওচাদিলেও ঘূৰিত হলেও
পাহৰিব লগা নহয় হীন ।

... ..

—মুৰ্খু দেহত প্ৰাণ জাগি উঠে
সজ্জিবনী শক্তি সঞ্চাৰ হলে
—সেই শক্তি দান কৰিলা জাতিক
জীৱন বিয়পা সাধনা বলে ।

...

দিকেদিকে আজি জাগে বলীয়ান
বাজিব লাগিছে বণৰ ডকা
পৃথিবীৰ যত পৰাধীন জাতি
সমৰ ক্ষেত্ৰত নকৰি শকা।

...

সেয়েহে তোমাৰ গাওঁ জয়গান
হে বীৰ প্ৰধান যুগৰ গুৰু
প্ৰত্যেক জাতিয়ে হব দীপ্তিমান
নাই নাই আৰু মানৱ ভীক।

...

জন্ম অধিকাৰ স্বাধীনতা হেতু
উঠিছে সকলে হুঙ্কাৰ কৰি
বিজয় মণ্ডিত হব সকলোৱে
তোমাৰে আদৰ্শ স্মৰণকৰি।

অগ্নি-শিখা

... ..

ভাঙিব লাগিছে বান্ধস জাতিৰ
আশাৰ লোলুপ সপোনখেলা
দীপ্তি তোমাৰ পাতিছে ধৰাত
মৃতৰ মাজত শক্তি মেলা ।

... ..

ঘোঁৰাহে সাধক হে মহা মানৱ
বব যুগেযুগে অমৰ জ্যোতি
ছনিয়া কানন কৰি গুলজাৰ
বব চিৰকাল তোমাৰ স্মৃতি ।

... ..

কৰ্ম সাধনা সোৱৰণ কৰি
কামনা কৰিছো মাগদিবাৎ
খোদাৰ কৰুণা ছাঁয়াৰ তলত
আদৰ্শ তোমাৰ জিন্দাবাদ ।

সাম্যবাদী ।

—o:~:~:~:o—

ইনকুলাব জিন্দাবাদ
ধৰাৰ মাজত ভীম নিনাদে
সাম্যবাদৰ উঠোক নাদ
ইনকুলাব জিন্দাবাদ
ইন..... ।

ৰাজমহাৰাজ লক্ষপতি
মেটৰ মজুৰ গোলাম মুচি
একেই পাটত সবাকৈ বহাম
উচ্চ নীচৰ গণ্ডি ভাঙি
চণ্ডাল ব্ৰাহ্মণ জুইত উতলাই
একেই সাচত গঢ়িম ভাঙি
ঝাণ্ডা উছা জোৰ শব্দে
সাম্য বাদৰ উঠোক নাদ
ইনকুলাব জিন্দাবাদ
ইন..... ।

অগ্নি-শিখা

লক্ষপতিৰ বম্য হম্য
চিৰ দলিতৰ জীৰ্ণ-শীৰ্ণ
পৰ্ণ কুটিৰ সমান কৰিম
চলদলনৰ নেৰিম লেশ
জোৰ জুলুমৰ কাৰচাজীবোৰ
জুই জ্বালি দি কৰিম শেষ
উৰাই বাণ্ডা বজাম তুৰ্য্য
উচ্চশিৰে আমি আজাদ
ইনকুলাব জিন্দাবাদ
ইন..... ।

চাহজাহানৰ তাউছী তখ্ ত্
তুচ্চ সিঙ হৰ বখ্ ত্
মই দলিত তই মহাবাজ
এই কুচক্ৰ কৰিম ছৰ
তস্কৰীতোৰ লস্কৰীজোৰ
মোৰ হাতুৰীত কৰিম ছৰ
নিত্য নবীন মোৰ বিধি এই
তোৰ বিধি হক গৰ আবাদ
ইনকুলাব জিন্দাবাদ
ইন..... ।

অগ্নি-শিখা

উচ্চ আসন দূৰতে এৰি
ভণ্ডামী তোৰ আঁতৰ কৰি
আহিব লাগিব ; ঠনৰ ঠনৰ :
ভাঙিব লাগিব একেই শিল
একেই স্মৰতে আমাৰ লগত
লগাব লাগিব গীতৰ মিল ।

চিৰ যুগলই ধ্বনিব গগণে

মন্ত্ৰ আমাৰ সাম্যবাদ

ইনকুলাব জিন্দাবাদ

ইন.....

—•—

